

Duitsland mogen gaan, in die zes weken zou Nationaal Front door een ander lid geleid worden – een lid van de pro-Duitse groep. 'Alle Duitse autoriteiten, inclusief SS en *Generalk.* Schmit zouden dit wensen', noteerde Meyer in zijn dagaantekeningen. 'Keuze ofwel ten onder gaan ofwel *de* figuur worden . . . Finantiën etc. zou allemaal in orde komen.'¹ *De* figuur worden! Meyer had er wel oren naar. Hij zette zijn contacten met de bezetter dus voort en richtte op 2 april een uitvoerige brief tot Schmidt. Daarin verklaarde hij zich in beginsel bereid, met de NSB samen te werken (maar dan moest het wel uit zijn met de polemieken tegen Nationaal Front in de NSB-pers en in het antisemitische weekblad *De Misthoorn*!); hij drong er op aan dat enkele leden van Nationaal Front belangrijke posities kregen in het overheidsapparaat en dat Nationaal Front weer openbare vergaderingen zou mogen houden; hij brak voorts opnieuw een lans voor 'Dietsland' en hij suggereerde tenslotte dat de bezetter de Nederlandse Unie zou opheffen en maatregelen treffen opdat de leden van de Unie zich bij Nationaal Front zouden aansluiten.²

Schmidt liet Meyer bijna drie weken op antwoord wachten. Maandagochtend 21 april ontving hij hem. Hij zei Meyer toen dat hij bereid was, aldus het Duitse verslag van deze bespreking³, '*den Vorschlag Meyers, einen Burgfrieden zwischen NSB und Nationaal Front zustande zu bringen, zu unterstützen*'; hatelijke kritiek in de NSB-pers kon gestopt worden, ook in *De Misthoorn*, die overigens, zei Schmidt, geen NSB-blad was, maar wel 'noodzakelijk' – aldus het Nederlandse verslag.⁴ Hoe ver zich die samenwerking met de NSB zou ontwikkelen, diende men af te wachten. Meyer voelde niets voor 'fusie' en een van Schmidts medewerkers merkte op dat de NSB niet eens voor 'samenwerking' zou voelen. Schmidt wuifde dat weg: 'Op den duur zou er toch samenwerking tussen de nationaal-socialistische groepen moeten komen en dan zou er zo nodig van zijn zijde dwang worden uitgeoefend . . . De NSNAP beschouwde hij in dit verband als van geen belang.' Ook het probleem van 'Dietsland' zag Schmidt al heel eenvoudig: Hitler zou er wel voor zorgen, '*dass auch im Westen Europas genügend Lebensraum für alle Germanen geschaffen werde. Damit gehe die gross-dietsche Idee in eine höhere auf*' – Meyer moest daar geen moeilijkheden over blijven maken. Bovendien diende hij zich, zei Schmidt, duidelijker los te maken van de katholieke kerk. En wat nu zijn voorstel ten aanzien van de Nederlandse Unie betrof: hier voelde Schmidt niet voor; hij zou de Unie niet het plezier

¹ A. Meyer: Dagaantekeningen, 20 maart 1941 (a.v., 1543). ² Die beide laatste, even kwalijke als absurde suggesties zijn door Meyer in zijn memoires (*Alles voor het vaderland*) zorgvuldig verzwegen. ³ Verslag, 25 april 1941 (GKzBV, HA Politischer Aufbau, 9 a). ⁴ Verslag, 21 april 1941 (archief Arnold Meyer, 65).